

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSA Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa E. K.- P.

przeciwko K. D.

o usunięcie niezgodności pomiędzy stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym ,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 października 2010 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w L. z dnia 6 kwietnia 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem, z dnia 6 kwietnia 2010 r., Sąd Okręgowy w L. odrzucił zażalenia powódki na postanowienie z dnia 12 marca 2010 r., mocą którego odrzucono, wniesioną przez profesjonalnego pełnomocnika, skargę kasacyjną powódki od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 9 marca 2010 r. Zażalenie zostało odrzucone z uwagi na to, że powódka złożyła je osobiście, a więc z naruszeniem art. 871 § k.p.c. statuującego przymus radcowsko-adwokacki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Zażalenia na postanowienie z dnia 6 kwietnia 2010 r. złożyła powódka reprezentowana przez adwokata. W zażaleniu skarżąca wywiodła, że nie zgadza się z jego treścią, nie jest bowiem prawnikiem i nie wiedziała, że zażalenie powinien być wnieść adwokat lub radca prawny, wskazała, że zamieszkuje w oddaleniu od siedziby swego dotychczasowego pełnomocnika, jest ponadto chora, powstała zatem sytuacja nie jest wynikiem jej zawinienia. W związku z powyższym domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Przepis art. 87¹ § 1 k.p.c. stanowi, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Odstępstwa od tego obowiązku dopuszczone są w §§ 1 i 2 tego artykułu i nie mają zastosowania w sprawie niniejszej. W świetle powołanego przepisu nie powinno budzić wątpliwości, że zażalenie na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną jest czynnością procesową, objętą przymusem adwokacko-radcowskim przewidzianym w § 1 art. 871 k.p.c. Wniesienie zatem zażalenia przez stronę, którą przepis ten na etapie postępowania przed Sądem Najwyższym pozbawił zdolności postulacyjnej czyni to zażalenie niedopuszczalnym.

Okoliczności przytoczone w zażaleniu nie prowadzą do uchylenia obowiązku wynikającego z powołanego przepisu, ma on bowiem charakter bezwzględnie wiążący co powoduje, że przyczyny niewniesienia zażalenia przez podmiot uprawniony, z punktu widzenia dopuszczalności zażalenia, są obojętne.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 2 i § 3 k.p.c. w związku z art. 398 k.p.c. oddalił zażalenie.